

Извѣстно е отъ биографията на полковийтъ му командиръ — храбрийтъ капитанъ Мариновъ, въ какви дѣла е участвувалъ Бдинскійтъ полкъ. Само до 7-й Ноемврий, този полкъ бѣ воденъ четири пѣти въ открита атака при висотитѣ „Три-уши,“ а слѣдъ прѣминаването на нашитѣ войски въ настѣпление, той, почти на всегждѣ е билъ въ първата линия. Въ всичкитѣ тѣзи дѣла и сражения, подпоручикъ Стояновъ, въ качеството на дружиненъ адютантъ, участвувалъ на всегждѣ, като останалъ цѣлъ и невредимъ и като се научилъ да прѣзира съ истинско хладнокрѣвие опасноститѣ въ сраженията. Подъ Пиротъ, на 15-й Ноемврий, сждбата, вижда се е намислила, да гуди край на тѣй рано закалений герой: пѣрче отъ граната го ударило въ бедрота на дѣсенъ кракъ, като го твѣрдѣ тежко наранило.

Слѣдъ нараняването, Стоянова отнесли въ столицата, кждѣто прѣлѣжалъ четиридесетъ деня отъ тежката рана, безъ да може да се помръдне отъ мѣстото си.

Прѣзъ врѣмето, когато Н. В. Князь Александръ, заобикалѣлъ раненитѣ изъ болницитѣ, лично е благоволилъ да награди подпоручика Стоянова, съ орденъ „за храбрость“ IV степенъ.

Кждѣ 20-й Декемврий, раната на подпоручика Стоянова се особенно усложнила и докторитѣ му плѣдложили послѣдното възможно сръдство — да го ампутиратъ, на което,